

258

Συμβιβασμός

φ. 147^Γ

/ Φ 150

/ [.....]αν Χριστοῦ ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Σεπτεβρίου 4/ εἰς τὸ σπῆτιν τοῦ παπᾶ
 κὺρ Γεωργίου Με / λισσουργοῦ ἐδῶ παρὼν ὁ ἀφέντης παπᾶ κὺρ Κωσταντῆς Πασα-
 γενήτης καὶ ἡ κερά παπαδιὰ χήρα / πρεσβυτέρα τοῦ ποτὲ παπᾶ Νικολοῦ Μελισ-
 σουργοῦ παρὼν καὶ ὁ μισὲρ Κωσταντῆς Τζαμενοῦκος./. "Οθεν ἐπειδὴ καὶ νὰ εὐρι-
 σκούντονε κάποιο χρέος ἀπάνω εἰς τὸ μισὲρ Κωσταντῆν τὸν Τζαμε / νοῦκον ὁποῦ
 τοῦ τὰ ἐχρεώσταιε ὁ ποτὲ Ἰάκωβος Μπάλιος ρεάλια τριάντα πέντε / καὶ ἐχρεώσταιε
 καὶ τῆς Γιαννούτζενας ρεάλια ἔξε τὰ ὁποῖα ἔξε ρεάλια τὰ ἔδωσεν καὶ αὐ / τὰ ὁ
 ἄνωθεν μισὲρ Κωσταντῆς τὰ ὁποῖα ἐγενήκασιν ὅλα ρεάλια σαράντα ἕνα ἡ / γου
 (νούμερο) 41 / διὰ τὰ ὁποῖα σαράντα ἕνα ρεάλια ἔπιασεν ὁ ἄνωθεν μισὲρ Κωσταν / τῆς
 ἀπὸ τὸ ἀπέλι ὁποῦ τοῦ εἶχεν ποτεκάδον ὁ ποτὲ Ἰάκωβος ὁ Μπάλιος ἡγου ἀπὸ τὸ
 / ἀμπέλι τῆς Πλάκας τὸ σύνμπλιο τῆς Βαγίας καὶ τοῦ Σερτζάκου καὶ ἔβαλαν ἀπο-
 κοφτά / δεσ τὸν Ἀντώνη Μολήρην καὶ Φραντζέσκον Γυαληνὸν καὶ ἐπῆγαν ἀπάνω
 εἰς τὸ ἄνωθεν / ἀμπέλιο καὶ ἐστιμάραν καὶ ἐσημάδεψαν ἕνα κομμάτιν ἀπὸ τὸ αὐτὸν
 ἀμπέλιον σα / ράντα νοῦς ρεαλίου ὅσον ἤκανε τὸ χρέος του τὸ ὁποῖο κομμάτι ἐκεῖνο
 ποῦ τοῦ ἐσημαδέ / ψασιν πέφτειν σύνμπλιο τοῦ γέροντα Μπέλου ἀπὸ τὸ Καντούνι
 ὁποῦ τὸ σημαδέψα / σιν ἕως τὴν βασιλικὴν συνκιὰ μὲ συνκιές του ὡς καθὼς φαίνεται
 καὶ νὰ μπορῇ / νὰ ἔχην ἐξουσία νὰ παίρνη καὶ νερόν ἀπὸ τὸ πηγάδι ποῦ εἶναι μέσαν
 εἰς τὸ ἀποδέ / λοιπον πρᾶμα νὰ σελβέρεται εἰς τὸ πατητήριν καὶ εἰς δούλεψιν τοῦ
 πραμάτου τὸ ὁ / ποῖο ἄνωθεν ὅλο τὸ ἀμπέλι τὸ ἔφησεν ὁ ποτὲ μακαρίτης Ἰάκωβος
 Μπά / λιος διὰ τὴ ψυχὴν του εἰς τὴν κυρία τὴν Θεοσκεπάστην εἰς τὸ μοναστήριν
 τοῦ ποτὲ / παπᾶ Νικολάου Μελισσουργοῦ καὶ εἰς τὸν μέγα Πρόδρομον εἰς τὸ μονα-
 στήριν τοῦ ἀφέν / την παπᾶ κὺρ Κωσταντίνου Πασαγενήτην τῶρι ἐπειδὴ καὶ νὰ
 ἐφάνην τὸ ἄνωθεν / χρέος ἐδώκα καὶ οἱ αὐτοὶν θέλημα καὶ ἐπῆρε τὸ αὐτὸν κομμάτιν
 τὸ ἀμπέλι ἡγου ὁ παπᾶ / κὺρ Κωσταντῆνος καὶ ἡ κερά παπαδιὰ καθὼς καὶ πρὸ καιροῦ
 ἔβαλαν καὶ ἀλμπίτρος καὶ ἐ / ποφασίσασιν νὰ τὸ δώσῃν τὸ χρέος τὸ ἴδιο ψυχικὸν
 καθὼς καὶ ὁ πρῶη καδῆς ὁ / ποῦ τοὺς ἐπῆγεν ὁ μισὲρ Κωσταντῆς τὸ ἐποφάσισεν.
 Οὕτως ἔμεινα κοντέντοι καὶ ἀνεπαμέ / νοι τὰ ἄνωθεν μέρην καὶ βάζου καὶ ἀξιο-
 πίστους μαρτύρους οἱ ὁποῖοι γράφου ὑπὸ χειρός τος.

/ — Κωνσταντῆνος ἱερεὺς ὁ Πασαγενήτης βεβαιώνω τὸ παρὸν καὶ μαρτυρῶ —

— παπᾶ Νίκος Κωσ. Μελισσουργός γράφω εἰς ὄνομα τῆς νύμφης μου τῆς παπα /-
 διᾶς πῶς στέργει τὰ ἄνωθε καὶ μαρτυρῶ καὶ ἐγώ:—
 — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

259

Ἀντιπροσώπευση

φ. 147^v

/ Φ 150

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ Σεπτεβρίου 4/ τὴν σήμερον
 ἐπειδὴ καὶ ὁ μισερ Κωστα[ντῆς] / Τζαμενοῦκος καὶ νὰ λογαριάζην Θεοῦ θέλοντος
 διὰ νὰ μισέψην ἀπὸ δῶ ἀπὸ τὴ Ναξία διὰ / τὴ Σμύρνην ἀφήνει ἐπίτροπόν του τὸ
 μισερ Μιχελῆ Μαρμαρᾶ ὡς τὸ ἴδιόν του κορμὶ κύρι / ο νοικοκύρην εἰς τὰ πράματάν
 του ὅπου τοῦ εὐρίσκουται ἐδῶ εἰς τὴ Ναξία, ἡγου εἰς ἀμπ[έ] / λι ὅπου ἔχειν εἰς
 τὴν Μπλάκα ἀκόμη καὶ εἰς τὸ ἄλλο ἀμπέλι πὺ ἐγόρασεν ἀπὸ τὸ ἀμπέλι / τοῦ ποτὲ
 Ἰάκωβου Μπάλιου καὶ χωράφιν στὴν Μπλάκα λεγόμενο τῆς Κουλουκούρδαινας /
 ἕτερον χωράφιν εἰς τὸν Ὀρκον ἕτερον χωράφιν στὸ Πολίχνη τὸ κάνου τὰ χαντζά-
 κια / ἀκόμα καὶ ἄλλα τρία κομμάτια πὺ ἔχειν στὶς Ντούμπες τὰ ἔδωσεν ὀφέτος
 παντοτινὰ / τοῦ Γεωργίου Θετεκᾶ τὰ ὅποια τοῦ τὰ ἀφήνει νὰ τὰ κουμαντάρη ὡς
 τὸ ἴδιόν του κορ / μὶ καὶ νὰ μαζώνη τὰ εἰσοδήματά τος ἐκεῖνα πὺ τοῦ ἀγγγίζουν
 νὰ τὰ σοδιάζην καὶ νὰ τοῦ / τὰ πουλῇ νὰ τοῦ μαζώνη τὰ ἄσπρα τος νὰ τοῦ δώνη
 κόντον καθαρὸν εἰς καιρὸν ὅπου ἄντα / μωθοῦ ἢ ποῦρι ὅπου ἤθελε τοῦ μηνύσειν
 ὁ μισερ Κωσταντῆς μὲ γράμμαν του. Ἀκόμη ἀφήνει του / καὶ κρασὶν μέτρα δέκα
 νὰ τοῦ τὸ πουλῇ καὶ αὐτὸν νὰ τοῦ πάρη τὰ ἄσπρα καὶ κα / τὰ τὴν ὀρδινία ὅπου
 ἤθελε τοῦ μηνύσειν οὕτως νὰ κάμην ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς πα / ρούσας πιτροπικῆς
 βάζουν καὶ ἀξιοπίστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρός τος.

/ — παπᾶ Γεώργιος Μελισσουργός μάρτυρας εἰς τᾶνωθε:—

/ — Κωνσταντῖνος ἱερεὺς ὁ Πασαγενήτης μάρτυρας — —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.